

POSTŘEKOVSKÝ ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 2015

POSTŘEKOVÁCI VE SVĚTĚ - PEKING

Nově budeme občas zpravodaj zpestřovat rozhovory s Postřekováky, které osud zavál do zahraničí. Příspěvky, které, jak věříme, budete s chutí číst, budou mít téma - "Jak se žije Postřekovákům ve světě". První, koho jsme oslovili, je Kristýna Kitzbergerová, která se nachází toho času v Číně.

Začneme jednoduše - kde momentálně pracuješ, jak jsi se do Číny vlastně dostala, a jak dlouho už tam jsi?

Momentálně pracuji jako softwarový inženýr pro americkou společnost Oracle v Pekingu v Číně. Měla jsem štěstí, že jsem se dostala do týmu, který se skládá z lidí z celého světa. Mezi mé kolegy patřili a dodnes patří, kromě dalších Čechů v Praze, lidé ze Santa Clara v Americe, z Tokia v Japonsku a právě také lidé z Pekingu v Číně. Po dvou letech jsem došla k názoru, že bych chtěla něco změnit. Přišla jsem tedy za svým tehdejším šéfem a řekla mu na rovinu, že bych chtěla odjet pracovat do zahraničí. Šéf mi nabídl přesun v rámci společnosti. A největší šance byla dostat se do Číny. Neváhala jsem ani vteřinu. Vyřízení všech potřebných dokumentů a pracovních povolení trvalo zhruba třičtvrtě roku. Když se vše podařilo, mohla jsem po Vánocích 2013 odjet. De facto se pro mě z pohledu pracovní stránky nic nezměnilo, dělám stále tu samou práci jako v Čechách jen s tím rozdílem, že sedím na židli v Pekingu.

A kde, jak, příp. s kým bydlíš, jak daleko to máš do práce?

První byt mi pomohli najít kolegové. Bez jejich pomoci bych byla úplně ztracená, všechno tady funguje jinak a o všechno se smlouvá. Navíc realitní agenti nemluví anglicky, všude se komunikuje jen v čínštině.

Protože kanceláře Oraclu se nacházejí mimo centrum, v lokalitě zvané Silicon Valley of China, kde má sídlo mnoho mezinárodních firem, tak i můj první byt se nacházel daleko od centra města, cca 30 km, ale relativně blízko kanceláři. Každé ráno jsem musela jet metrem 2 zastávky, cca 10 minut, a od metra do kanceláře to je dalších 2.5 km pěšky nebo autobusem.

Asi po roce a půl jsem se přestěhovala do bytu poblíž centra, takže do práce to mám teď poměrně daleko, ale chtěla jsem bydlet „ve městě“. Každé ráno mně cesta zabere kolem 80 minut. Z domova na metro to mám cca 15 minut chůze pěšky, poté 30 minut metrem a poté 2.5 km od metra do kanceláře buď pěšky nebo autobusem, záleží na počasí a dopravní situaci.

Vi Tví přátelé/kolegové kde leží Česká Republika? Případně

co se jim vybaví, když se řekne Česká Republika?

Kolegové a přátelé to samozřejmě (už) vědí. Když se někdo cizí zeptá, odkud jsem (a lidé se mě běžně ptají na ulici nebo v obchodě) a já odpovím, že z České Republiky, tak nejčastěji odpoví „myslíš Československo“. Moc Číňanů nemá povědomí o tom, že jsme se již dávno rozdělili, a když se jim snažím vysvětlit, že teď již existují dva samostatné státy – Česká Republika a Slovensko, tak jejich velmi častá následující otázka je: „a byla válka“?

Pro běžného Číňana musíš být docela exotická osoba. Při- jde Číňanům na Tobě/Tvých zvycích/Tvém jednání něco neobvyklého?

Tak to rozhodně jsem (dlouhý smích) :-D Možná to vyzní trochu pokrytecky, ale v Číně stačí mít „bílou tvář“ a na jednu jste „někdo“. Číňané nejsou obecně xenofobní a mají cizince velmi rádi, jsou k nim velmi vstřícní. Kdykoliv mám nějaký problém, mohou se přetrhnout, aby mi pomohli. Mám tady spoustu (drobných) privilegií, co ostatní nemají, jen proto, že jsem cizinka (opět smích) :-)

Zažívám tady denně spoustu veselých příhod. Jedu metrem, jdu nakoupit, jdu do restaurace a všude se na mě usmívají, chtějí se se mnou fotit, dokonce se mi stalo, že po mně chtěl jeden Číňan podepsat tričko :) Stále je tady navíc spousta Číňanů, spousta mých kamarádů, co ještě nikdy nevycestovali z Číny ven, neznají to, neví, jaké to tam je a pro ně je cizinec a k tomu ještě z Evropy opravdu „velká exotika“.

Zvyky a jednání Číňanů? To je něco úplně odlišného, jejich mentalita a výchova je úplně jiná než v Čechách. Pořád se učím jim porozumět. Uvedu příklad: Při seznamování jste navyklí na určitý sled otázek a pak existují otázky, na které se prostě neptáte, protože jste tak vychovaní nebo jsou příliš na tělo. Jenže, když se seznamujete v Číně, dostáváte otázky asi v následujícím pořadí – Jak se jmenuješ? Odkud jsi? Jsi vdaná? (pokud odpovím, že ne, následuje otázka, zda mám přítele) Kolik vyděláváš? Kdy jsi přijela do Číny a jak dlouho tady zůstaneš? Jedla jsi? Co si jedla? Když jsem mi poprvé tohle stalo, strašně dlouho mi vrtalo hlavou, co tím ten člověk sledoval, proč se člověk, kterého vidím poprvé v životě ptá hned jako druhou otázku, jestli jsem vdaná a kolik vydělávám – tyhle otázky jsou pro nás příliš osobní, jenže v Číně je tohle úplně normální a běžné.

Jak trávíš volný čas? Máš nějaké čínské přátele?

Volný čas trávím různě, hodně sportuji, běhám například. Snažím se hodně cestovat, jak to čas a finance dovolí. Našla

jsem tady skupinku lidí, která je namixovaná, jak z Číňanů, tak cizinců a společně jezdíme například na Velkou čínskou zeď a strávíme tam celý den nebo rovnou celý víkend.

Mezi mé přátele patří jak Číňané, tak i cizinci, snažím se najít rovnováhu. Mít za kamarády Číňany má jednu ohromnou výhodu, oni vám ukáží místní kulturu, zvyky, jídlo, které byste si sami těžko kdy objednali, znají dokonale prostředí a hlavně vám pomůžou i s jazykem. Na druhou stranu ta mentalita je tak odlišná, že občas prostě nemám na Číňany náladu a chci trávit čas s někým, kdo je mi bližší.

Mluvíš čínsky? Je vůbec potřeba umět čínsky nebo vystačíš s angličtinou?

Čínsky se učím. Je to velmi náročný jazyk. Člověk musí být velmi precizní v intonaci, jinak se stane, že řekne něco, co vůbec nechtěl a vzniká tím spousta nedorozumění.

Anglicky se tady moc nemluví. V Pekingu se sice dá na turisticky atraktivních místech domluvit velmi jednoduchou angličtinou, ale v běžném životě je potřeba umět mluvit čínsky. Důležité je i umět číst čínské znaky.

Po dvou letech, co jsem tady, jsem schopná se představit, říct, odkud jsem, domluvit se v obchodě, zeptat se na cestu, objednat si v restauraci, koupit lístky na vlak, bavit se o počasí, ale že bych rozuměla, co si lidé povídají na ulici mezi sebou nebo vedla dlouhé diskuze o politice, tak to rozhodně ne. Ještě to pár let potrvá, než si budu jistá, co vlastně říkám. Co se znaků týče, umím číst něco kolem 1500 znaků (tzn. jsem cca v polovině, v čínštině se běžně používá kolem 3000 znaků).

Ze začátku jsem si připadala jak Alenka v říši divů. Neuměla jsem si nic přečíst, neuměla si objednat v restauraci, pokud neměli obrázkové menu, neuměla nakoupit v obchodě, ale postupem času, když jsem začínala pomalu rozumět základní věci, dovedla si něco přečíst, tak najednou věci kolem začaly dávat smysl.

Stravuješ podle místních poměrů - co pro nás neobvyklého jsi ochutnala?

Čínská kuchyně je úplně jiná než ta česká a musím zdůraznit, že „čina“, jakou známe z českých verzí čínských restaurací nemá s pravým čínským jídlem nic společného. Číňané si na jídle zakládají, je to součást jejich kultury a jejich kuchyně je velmi chutná a rozmanitá. Každá část Číny má své specifikum. Osobně mně čínská kuchyně velmi chutná, mám například ráda kuchyni jižní Číny. Co žiji v Číně, tak západní kuchyni nevyhledávám a přiznám se, že mi ani nechybí, čínská kuchyně je opravdu dobrá.

Co jsem neobvyklého ochutnala? Spoustu. Ze začátku je všechno neobvyklé a raději jsem se ani neptala, co jím, a prostě jsem to snědla. Nejvíce neobvyklá věc, na které si Číňané pochutnávají, jsou kachní nebo kuřecí pařáty, popř. jehněčí kopyta, nebo vám přinesou horké kosti a vy ožuzláte klouby a pak vypijete brčkem morek z kostí.

Chlapy bude zajímat, jak to vypadá s čínským pivem? Mají nějaké vlastní? Jak chutná? Kolik stojí? Dá se tam někde sehnat třeba Plzeňský Prazdroj nebo jiné české pivo?

Vařit pivo, tak to Číňané vážně neumí. Čínské pivo opravdu není dobré, navíc si stačí dát jedno nebo dvě a člověk má

druhý den hrozný bolest hlavy. Asi nejznámější čínské značky piv jsou Yanjing a Qingdao. Cena piva není vysoká, srovnatelná s cenou piva v Čechách, ale poměr cena/výkon je v Číně velmi špatný.

Aby tady někde prodávali Plzeň, tak s tím jsem se bohužel ještě nesetkala, dá se v supermarketech sehnat pivo Brouček z Nových Pak nebo Černá hora, ale cena je velmi vysoká. Platí se za import, takže například za lahev Černé hory tady člověk dá v přepočtu kolem 100 Kč.

Co se tady ovšem dá sehnat, je německé pivo všech druhů a značek za relativně rozumnou cenu. Německo je v očích Číňana považováno za zemi, kde se všechno vyrábí precizně a kvalitně, takže všechno, co je německé, tak je automaticky dobré. Zatím se je marně snažím přesvědčit, že nejlepší pivo je to české.

Je něco "postřekovského", co Ti v Číně chybí? Po čem se Ti nejvíce stýská?

Já mám ráda život ve velkých městech, ale občas mi chybí příroda nebo zpěv ptáků, to tady rozhodně neslyším.

Měla jsi možnost vidět něco z MS v atletice?

Ano na MS v atletice jsem měla možnost se dostat. Lístky byly neuvěřitelně levné na to, že se jednalo o tak velkou akci. Peking MS docela žil, všude na ulicích a v televizi byly reklamy. Vláda dokonce zavedla opatření proti smogu – tato akce je známá pod jménem „Beijing Blue“ (Pekingské modro). Omezila auta na 50%, že jeden den mohla jezdit auta se sudou značkou a druhý den zase jen auta s lichými číslicemi. Dokonce vláda uzavřela několik stovek továren kolem města, aby snížila množství smogu. Peking se najednou probouzel do krásných slunečných dnů s dokonale modrou oblohou.

Peking je známý i díky znečištění ovzduší. Jak to s tím smogem je?

Ano to je pravda, pokud se cizinec podívá na články z novin a medií, tak se o Pekingu nejčastěji hovoří v souvislosti s vysokou koncentrací PM2.5 částic a mnoho lidí mi říkalo nebo se ptalo, jak tam v tom hrozně špinavém městě můžu žít. Pravda je někde uprostřed. To, jak lidé, kteří tady nikdy nebyli, vnímají Peking, je strašně ovlivněno tím, co se píše v médiích. Média mají hroznou moc. Ano uznávám, jsou tady dny, kdy jsou limity prachových částic v ovzduší překročeny stonásobně a bez masky se nemůže vyjít ven. Pak jsou tady dny, kdy je dokonale modrá obloha, svítí slunce a to pak s trochou nadsázky neexistuje krásnější město. O tom bohužel už média nenapíší, a to mě trochu mrzí.

Za ty dva roky ale cítím velký rozdíl, místní vláda se snaží čistotu ovzduší zlepšit, letošní rok byl o poznání lepší než ten předchozí. Pamatuji si, že když jsem přijela, tak jsem nosila masku třeba 2 nebo dokonce 3 týdny v kuse ... teď se snažím vybavit, kdy jsem naposled masku potřebovala, možná 4 nebo 5 měsíců zpátky a rozhodně jsem ji nenosila víc jak pár dnů. Pravdou je, že maska se stala součástí mého života, už mi ani nepřijde zvláštní ji nosit.

Další zajímavosti z Číny si můžete přečíst na blogu Kristýny Kitzbergerové: <http://www.jinjinixin.blogspot.cz>

Stručné informace z říjnového jednání zastupitelstva obce

- byla schválena realizace směny pozemků u ČOV, na kterých obec plánuje vybudovat plochu pro komunitní kompostování
- byla schválena nová zřizovací listina JSDHO Postřekov
- byl schválen seznam firem oslovených v rámci výzvy na rekonstrukci toalet v hasičské zbrojnici (Stavební práce Tauber, Postřekov; Stavby Vladimír Švarc, Postřekov a Lukanus Stav – Kovařík, Chodov) a stanovena komise pro vyhodnocení nabídek
- byla schválena žádost AOPK Plzeň na opravu rybníku Okrouhlík
- byl schválen nový člen stavební komise pan Milan Kuželka
- byla schválena výjimka v počtu dětí na třídu v ZŠ Postřekov (zastupitelstvo zároveň vzalo na vědomí informaci, že s tímto krokem souvisí i navýšení rozpočtu na pokrytí mzdových výdajů)
- zastupitelstvo vzalo na vědomí informaci o plánované rekonstrukci vodovodního řadu od křižovatky u č.p. 23 směrem na Klenčí
- bylo schváleno zaměření skutečného stavu vodovodu

Jan Kreuz

První akce letošního školního roku v mateřské školce

Sportovní den v Klenčí

Dne 25. 9. 2015 se naše 2. třída zúčastnila akce „Měsíc náborů“, pod záštitou Tomáše Rosického. Sportovní dopoledne proběhlo v Klenčí pod Čerchovem na zdejším fotbalovém hřišti TJ Spartak.

Počasí se nám vydařilo a děti mohly celé dopoledne strávit hraním her a procvičováním dovedností, které by měl správný fotbalista umět. Např. kopat míč do brány, projet slalom na koloběžce, házet míčky na cíl, přetahovat se, běhat po vyznačené trase. Tato ojedinělá akce se vydařila.

Po splnění úkolů dostaly všechny děti dárkový balíček a všichni zúčastnění zapožovali fotografům. Na foto z této akce se můžete podívat na našich webových stránkách. Za pořízení fotek děkujeme Jiřímu Freiovi.

Další akce

22. 10. 2015 proběhla akce „keramická dílna“. Děti si vyrobily z keramické hlíny ježečka.

27. 10. 2015 v 16:00 se pod hřištěm TJ Sokol Postřekov uskuteční drakiáda pro rodiče a děti, které navštěvují naši MŠ. V případě špatného počasí se akce přesouvá do MŠ, kde pro ně bude připraven náhradní program.

Změny v MŠ

Od začátku školního roku došlo v MŠ k několika změnám:

- Praní prádla – ručníky, lůžkoviny.
- Změna účtu ZŠ a MŠ.
- Odhlašování obědů do jídelny. Zde bychom chtěly poděkovat rodičům za skvělou spolupráci.
- Zvýšila se úplata za předškolní vzdělávání na 300 Kč.
- V celém areálu byl položen nový chodník.
- Došlo k tolik očekávanému odstranění plechové boudy v areálu MŠ.
- Byly zakoupeny pořadače na zřízení portfolií pro všechny děti naší MŠ.
- Probíhá instalace nového nábytku a po ukončení chystáme pro zákonné zástupce den otevřených dveří.

Studentské divadlo ze SOU a SOŠ H. Týn

Dne 6. 10. 2015 jsme v naší mateřské školce shlédli divadelní loutkové představení „Perníková chaloupka“ v podání studentek 1. ročníku SOU a SOŠ Horšovský Týn, pod vedením paní učitelky Mgr. Lenky Švarcové.

Studentky si v rámci výuky výtvarné výchovy, kterou vyučuje paní učitelka Mgr. Lenka Švarcová, vyrábí loutky samy. V současné době mají 26 loutek. Jsou vyrobeny ze samo tvrdnoucí hmoty, veškeré oblečení loutek i jejich vedení je taktéž školní výroba.

Děvčata mají nazkoušené 2 klasické pohádky: „Perníkovou chaloupku“ a „Červenou karkulku“. V rámci výuky dramatické výchovy pod vedením pana učitele Mgr. Vladimíra Zajíce mají také ještě maňáskové divadlo.

Ve škole mají zřízenou stálou divadelní scénu, ale po domluvě také dojíždí do mateřských školek v okolí.

Naším dětem i nám, paním učitelkám, se divadlo moc líbilo, na konec představení si děti loutky s velkým zájmem prohlížely. Ostatním mateřským školkám mohu jen doporučit. Ještě jednou děkujeme.

Tímto chceme poděkovat obecnímu úřadu, který je naším zřizovatelem, za finanční pomoc a podporu při rekonstrukci a zařizování naší školky.

Jaroslava Weberová

Dětský závod požárníkové všestrannosti

3. 10. jsme se v Domažlicích na Škarmaně zúčastnili závodu požárníkové všestrannosti (dříve narození hasiči znají tento závod pod názvem „braňák“). Pro naše malé hasiče to byla premiéra a tak jsme do soutěže nominovali jen pět nejstarších. Děti závodily v mladší kategorii, musely uběhnout 1,5 km dlouhou vyznačenou trať a při tom zvládnout úkoly na stanovištích. Za startem byla střelba ze vzduchovky, dále pak topografické značky a zorientování podle mapy a buzoly, požární prostředky, základy první pomoci, vázání uzlů a překonání překážky po vodorovném laně. Celkové umístění sice nebylo medailové, ale na první pokus si děti nevedly vůbec špatně a těší se na příští rok.

Markéta Hrubá

Pozvánka na průvod

První listopadovou středu - 4. 11. - budou cvičitelé ASPV Sokol Postřekov pořádat již 3. Halloweenový lampionový průvod. Fantazii se meze nekladou, takže všechny hrůzostrašné masky jsou vítány! Sejdeme se v 17:30 u tělocvičny, zapálíme nebo rozsvítíme lampiony a společně se projdeme Postřekovem, kde na nás po cestě budou číhat různá překvapení. Cíl bude pod lípami u Hotelu U Nádraží, kde na hrdiny, kteří dojdou na konec průvodu, bude čekat sladká strašidelná odměna.

Monika Kreuzová

Často zapomínáte?! Bojíte se Alzheimerova?!

Pak Vás zveme na přednášku gerontopsychiatrické sestry Bc. Evy Kazdové, kde se mimo jiné dozvíte, v čem je hlavní přínos trénování paměti. V neposlední řadě si vyzkoušíte některé techniky na zlepšení koncentrace a paměti.

Téma: TRÉNUJEME PAMĚT

Kdy: ve středu 18.11.2015 od 17:00

Kde: Obecní úřad Postřekov

Těšíme se na Vaši účast!

ADVENTNÍ KONCERT

Solisté národopisného souboru Postřekov,
zvou všechny občany, aby si přišli
navodit vánoční atmosféru a zpříjemnit
první adventní neděli

29. listopadu od 18 hod.
v kapli sv. Jakuba v Postřekově.

 A blue-toned illustration of a church with a steeple, surrounded by snowflakes.

RODINNÉ ZAKÁZKOVÉ CUKRÁŘSTVÍ

ROVĚ OTEVŘENO

 A photograph of various baked goods, including cakes and pastries, arranged on a table.

Zákusky a dorty jsou vyráběny dle starých cukrářských receptur. Rávrat k poctivému domácímu pečení.

laskonky rolády dorty kremrole
věnečky

KONTAKT PRO PŘÍJEM OBJEDÁVEK :
Andrea Motyčková
Postřekov 193 (u Čajků)
TEL.: 776 886 424

Nezadržitelným tempem se blíží předvánoční čas, a tak nám již nyní dovolte, abychom vás, na podvečer první adventní neděle, pozvali do naší krásné kaple na koncert sólistů a malých sborů Národopisného souboru Postřekov a Postřekovské dudácké muziky Sekáči.

Národopisný soubor Postřekov